

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

30. BŘEZNA 2014

VIII/XIX

Úhel pohledu

2

Slovenské
prezidentské volby

5

Ze života
sekretariátніка

10

Barbora Obračajová

šéfredaktorka Chronicle

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

napadá vás někdy, jak se tyto řádky dostanou až k vám? Jistě, vždycky si můžete přečíst jméno autora pod článkem či se podívat na jeho nebo její podobiznu nad editorialem. Za Chronicle je však daleko více času, práce a smíchu, než by se mohlo na první pohled zdát.

Na počátku bylo slovo – členové redakce, předsedové a další nadšení přispěvatelé často i z řad delegátů tráví hodiny nad tvorbou článků. Přepisují, bádají nad tou nejlepší formulací, vyjadřují své myšlenky a vypráví o zajímavých věcech, které se na projektu dějí. Napsané texty pokračují na korektury – k hloučkou nelitostných perfekcionistů, kteří vybrousí články k definitivní stylistické i gramatické dokonalosti. Fotografové dodají potřebný obrazový materiál, nejráději máme usměvavé delegáty se šátky a vlněčkami. Potom přichází sázení, hodiny a hodiny práce, strávené zarovnáváním, opravou překlepů a dalšími maličkostmi, které snadno utečou. Jenže jakákoliv chyba na hotovém Chronicle zamrzí, to mi můžete věřit. Po vyladění detailů už jde hotové vydání na web a do tisku a odtud až na stolky na registraci. Tak a teď si představte, že toto všechno se během konference odehraje v řádu ne týdnů, nýbrž několika hodin. Mnoho redakcí to již zvládlo v minulosti a letošní ročník snad nebude výjimkou. Pravdou je, že nás všechny naše práce baví a naplňuje a Chronicle je již od dubna 1997 studnicí vědění a poznání, což k Pražskému studentskému summitu neodmyslitelně patří.

Za celou redakci, tým korektur, sázeče, editory i sama za sebe vám jako vždy upřímně přeji příjemné čtení,

Woman with power

zet.cz

The unique interview with the first lady of high profile IT management in our land and the Chief executive officer of Microsoft Czech Republic, Biljana Weber.

IT industry is considered to be a traditionally male-dominated field. Why did you decide to choose this career path?

When I studied economy and informatics I was thinking of what kind of career I would like to have. My parents wanted me to choose either banking or academia, but I found neither of these areas dynamic enough. The IT industry was a young new industry with a high level of development.

I thought that IT would keep challenging me and keep my skills on high level. It also offers various types of careers - in technology you can choose between management or technical careers. Furthermore, modern technologies offers extensive flexibility and mobility and I enjoy having access to latest tools that give me the freedom in choosing when and where I do my work.

» pokračování na str. 3

Proč se bát poklesu cen?

novinky.cz

Zatímco spotřebitel je vždy rád, když nějaké zboží zlevní, ekonomy naopak znepokojují situace, kdy ceny buď nerostou dostatečně rychle, nebo dokonce klesají. V tomto článku se pokusíme zamyslet nad tím, proč je obecně lepší, když ceny spíše mírně rostou, než klesají.

Ačkoliv se po loňské intervenci České národní banky na devizovém trhu, provedené s cílem zvýšit inflaci a

stimulovat ekonomický růst, strhla vlna kritiky na její vedení, není těžké pro tento » pokračování na str. 4

OBSAH

2 Úhel pohledu

3 Rozhovor: Biljana Weber

4 Proč se bát poklesu cen?

Recenze

5 Slovensko si volí další cestu

6 Model OSN

9 Model NATO

Model EU

10 Ze života sekretariátníka: Libor Jordán

Delegátský duel

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor:** Barbora Obračajová, tel.: 732 823 867, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Matouš Hruška, Kristián Léko, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michaela Šrámková, Petr Vystropov, **fotografie:** Martin Kalfař, Ondřej Trhoň, Klára Procházková, Matúš Škorík, Michal Janata, Karel Havlík; **technická spolupráce:** Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Úhel pohledu

1) Mělo by Česko podpořit vytvoření palestinského státu a jeho přijetí do OSN?

Jana Rathouská
Model NATO

1. Dle mého názoru by Česko nemělo podpořit vytvoření palestinského státu vzhledem k tomu, že za palestinskou vládou stojí síla terorismu v podobě strany Hamás. Navíc je Palestina vnitřně nejednotná a má neucelené území. Myslím si, že samostatný palestinský stát by nebyl samostatně finančně soběstačný.

2. Vybudování společné evropské armády se mi v současné situaci nejvíce jako reálné. Dále se obávám, že by taková armáda byla neefektivní vzhledem k tomu, že státy nejsou schopny se shodnout na společné zahraniční politice. Projekt je tedy limitovaný především ochotou a schopností jednotlivých členských států dohodnout se na společných krocích.

Jakub Pešek
Model EU

1. Česká republika bude mít vzhledem ke svému dlouhodobému vztahu k izraelskému státu značně komplikovanou pozici při podpoře vzniku samostatného palestinského státu. Myslím si, že jeho přijetí do OSN by měly předcházet bilaterální smlouvy s Izraelem. Je otázkou, zdali by přijetí Palestiny do OSN nemohlo pomoci k perspektivnímu dialogu mezi oběma státy.

2. Otázka vybudování společné evropské armády je otázkou zatím čistě teoretickou. Avšak EU k tomuto kroku v dlouhodobém horizontu směřuje, a to posilováním pravomocí EU ve Společné bezpečnostní a obranné politice EU. Tomuto kroku ale budou muset předcházet mnohá jednání a ústupky členských států. Jako příklad lze uvést, že ne všechny státy mají plně profesionální armády.

2) Jak se stavíte k myšlence vybudování společné evropské armády?

Barbora Zelenková
Model OSN

1. Ano, palestinský stát by měl být uznáván jako suverénní stát a měla by mu být poskytnuta možnost podílet se na celosvětové politice tak jako všem ostatním státům. V roce 1914 tvořili Palestinci a palestinství Arabové více než 90 % populace území. Myslím, že by bylo správné těmto obyvatelům jejich stát a zároveň jejich práva vrátit.

2. Mnoho lidí dnes bere bezpečnost jako samozřejmou věc. Vojáci světových armád nasazují své životy pro udržení míru ve světě. Tedy, neusnadnilo by celou situaci vytvoření společné evropské armády? Tato myšlenka je velmi hezká, ale dle mého názoru daleko od reality. Ne všechny státy Evropy mají stejné názory na bezpečnostní otázky. Myslím, že bychom se měli hlavně soustředit na mezinárodní spolupráci armád v rámci NATO.

Zdeněk Bouša
Model OSN

1. Na jednu stranu by vytvoření palestinského státu teoreticky mohlo zajistit klid v oblasti a ukončení násilí v regionu, na stranu druhou by mohlo vést k znepřístupnění surovinových zdrojů Izraele. Zajímavou myšlenkou by mohlo být vytvoření autonomního území Palestiny s garancí přístupu Izraele k surovinovým zdrojům.

2. Ze souhrnného ekonomického pohledu je tato myšlenka vnitřně výhodná, celková cena by se snížila. Otázkou je, zdali je výhodné se vzdát vojenské samostatnosti výměnou za snížení finanční náročnosti. Myslím si, že obchodní koncept spíše sedí na federativní uspořádání. Ostatně již dnes je možná kooperace jednotek díky NATO a není třeba prohlubovat provázanost, spíše efektivitu.

Women with power

» pokračování ze str. 1

How does Microsoft as a corporation cope with the issue of underrepresentation of women?

Although the situation has been improving recently, underrepresentation of women in top management is still an issue. Many surveys show that companies with diverse Board perform better than the others and also that women are very good at exactly the type of skills we need for future leaders, e.g. collaboration, communication, ability to build partnerships and give credit to others. In IT, this is especially important as it is often quite difficult to attract women to technology careers. Few years ago we decided to do more to increase number of women among Czech employees and we established "Opening Windows" - a networking and mentoring platform for professional women that meets every month for informal discussions with an inspiring

BILJANA WEBER

Biljana Weber is the currently the Chief Executive Officer at Microsoft Czech Republic. She graduated from the University of Sarajevo in business economics as well as she did her MBA at The Open University Business School in Great Britain. Previously she worked for the company IBM and held the position of the CEO of the Slovenian Microsoft. She is a winner of prestigious Chairman Award.

guest. Currently the platform has over 600 members and they share experience and network among each other. It helped us increase the share of women in Microsoft CZ to 30 % and women make also one third of the Czech Microsoft's leadership team. We have not defined any quotas, we simply agreed this is what we want and worked on making it happen.

Do you find the precautions sufficient?

I believe that there three important steps each company can do. First, top managers should focus on developing the leadership skills and business networks of women. This will help to build their confidence and make them part of business community that still tends to be men dominated. Second, it is important to make diversity a business priority and part of the business plan – just like we did it. Each company will find their way but as long as it is not in the formal plan with clear objectives and measures, it may be difficult to make it real. And third, we need to make flexible workplace arrangements the norm, not the exception. Today's technology gives us great opportunities to better integrate life and work and enable us to accomplish various life roles and ambitions without being stressed and compromising one for another. This is very important for successful women and the fear that they will have to make too big compromises often prevents them from making the next step.

You were responsible for Public Sector business. The Czech one has been through a history of malfeasance when dealing with IT contracts. Do you feel the impact thereof?

As I said before, I see every challenge as an opportunity. Microsoft has very strict ethical guidelines and we will not do any compromises here. Moreover, technology has fantastic potential to help make things simpler, more efficient and more transparent and this is where we want to help the governments. We see a big potential in cloud as it enables to reduce operating costs and it brings a central tool for better, more transparent, standardized and efficient management of projects and costs. The ultimate goal is to have satisfied citizens who are able to communicate with public authorities electronically and effectively and to prepare environment, in which citizens will be able to operate their public accounts just like e-mail – from everywhere, anytime and through any mobile phone or tablet. I always look into future. Just to give one example of successful cooperation: we have long been cooperating with the public sector on digitalizing the education system and developing ICT skills of the young people to ensure they will be competitive on the global labour market or as entrepreneurs. And the Prague Student Summit is just another example.

In general, what are, according to your opinion, the main advantages and drawbacks of the Czech business setting?

The Czech Republic has one of the most developed and industrialized economies in Central and Eastern Europe. The country is a home of millions of technical and creative people. What we need is a partnership between various segments and consensus on what future we want to build together. I see Switzerland as one of the most successful countries in the world. One of key their success factors is close cooperation among business, academic sector, research and the government closely. This is what we need to work on. And again - political stability is one of the most important preconditions for the ability to create such a shared vision and work together.

Microsoft opened recently an innovation centre in Prague that helps start-ups to grow. Could you describe the purpose of the project? Doesn't Microsoft educate its own competitors?

We do not see it this way at all! Our business model is driven through an ecosystem of partners who implement and build targeted customer solutions on our products and services. It enables them to meet differing needs of customers while ensuring flexibility for future innovation. Our ecosystem of over 3,000 Czech partners who employ some 40,000 people, the vast majority of them small and medium businesses, represents an engine for innovation, job creation and economic growth.

At the moment there are three innovation centres in the Czech Republic. The newest one was recently opened in Prague. The purpose of these centres is to support innovative IT projects and creation of new start ups. It is important for our business model as well as for the competitiveness of the country.

The motto of this year's Prague Student Summit is "Going to school is not enough!" Do you agree with this statement?

Absolutely. In two ways – we have to learn all our life, not just at school. Life would be boring if we stopped learning; this is one of the key reasons why I chose IT industry. You just cannot stop learning and it keeps you fresh and young all your life! I also believe that when you are studying at school, you should keep doing various others things that you enjoy and that help you develop skills that cannot be acquired at school. It may be as simple as being an instructor at a children camp which develops your management, communication and other skills. Or doing sport or music that improves your patience, endurance and focus. Or anything else – you choose it. At job interviews, I like candidates who have diverse interests and can demonstrate what they learnt from doing various things outside of school.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

Každé pondělí inspirativní čtení

Autorské články o české a zahraniční politice,
ekonomice, problematice korupce, společenských
tématech, vědě, kultuře a trendech.

Přední investigativní osobnosti novinářského světa.

Proč se bát poklesu cen?

» pokračování ze str. 1

krok najít náležitě opodstatnění. Cenová stabilita, kterou má ČNB udržovat, není míněna pouze směrem nahoru, tedy jako příliš vysoká inflace, ale rovněž i směrem dolů, neboli propadem cen. Z toho důvodu je pásmo pro fluktuace inflace nastaveno v rozmezí jednoho až tří procent, jak jsme psali v Chronicle z páteho workshopu. Při „podstřelení“ inflačního cíle stanoveného na jedno procento by totiž hrozila právě záporná inflace, tedy propad cen čili deflace.

Nyní k základní otázce, proč je pokles cen „škodlivý“. Dva klasické důvody obávat se jí uvádí ve svém článku v týdeníku The Economist (16.1. 2014) Paul de Grauwe. Pokud spotřebitelé zahrnou očekávání o dalším poklesu či stagnaci cen do svých rozhodnutí, budou spíše odkládat své nákupy, což povede k poklesu celkové poptávky a dalšímu tlaku na pokles cen. To bude mít za následek omezování investic a výroby a potenciální nárůst dlouhodobé nezaměstnanosti. Není od věci zde vzpomenout známé sebe-naplňující se proroctví. Druhým důsledkem, jenž se opírá o takzvanou Fisherovu identitu, je otázka změny reálné hodnoty soukromého a veřejného dluhu. Pokud ceny rostou a nominální úroková míra na dluh zůstává nezměněná (tj. není indexovaná o inflaci), reálná hodnota dluhu, který musí být splácen, narůstá, což rozhodně není příjemná zpráva ani pro zadlužené vlády, ani pro firmy snažící se po optimistických předkrizových plánech zbavit svých dluhů.

Jinými slovy, při poklesu cen zdrazují peníze a ty jsou zapotřebí pro rozběhnutí nových investic a tvorbu pracovních míst. Při deflaci klesají příjmy vlády i domácností, ale náklady na splácení dluhu zůstávají (nominálně) stejné. Zákonitý pokles výdajů na spotřebu opět jako v prvním případě vede k dalšímu poklesu cen.

Ačkoliv to může vypadat jako pouze papírové hrozby, reálné příklady bohužel existují. Dlouhé a bolestivé zotavování z Velké deprese třicátých let a dlouhodobá stagnace japonského hospodářství mají významnou měrou svůj původ právě v deflaci (implikaci je ovšem možné obrátit i opačným směrem). Kontroverzní kvantitativní uvolňování amerického FEDu rovněž do značné míry souviselo s oprávněnými obavami z deflace, která by výrazně ztížila obnovu amerického hospodářství.

Lze tvrdit, že Evropě, a zejména Eurozóně (EZ), v posledních měsících hrozí právě to, před čím mnozí ekonomové a komentátoři již několik let varují. Parafrazující jistý známý manifest z 19. století můžeme dokonce říci, že Evropou prochází strašidlo deflace. Zatímco podle indexu banky Societe General Japonsko dokázalo uniknout z deflačního ohrožení, Jižní Korea, Spojené Království a právě Eurozóna mají nejvyšší riziko propadu cen. V případě Eurozóny jde o až patnáctiprocentní pravděpodobnost. Martin Wolf ve Financial Times (11.3. 2014) dokonce tvrdí, že „Eurozóna je jeden záporný šok od deflace.“

V současné době je inflační cíl Evropské centrální banky (ECB) nastaven na „níže než, ale blízko“, dvou procent ve střednědobém horizontu“. Oproti jiným centrálním bankám není tento cíl ani symetrický ani dostatečně přesně kvantifikovaný. I přesto je ale evidentní, že při inflaci za únor tohoto roku na úrovni 0,8% ECB selhává v dosažení jednoho ze svých cílů, a sice cenové stability. Dlouhodobá inflační očekávání sice stále zůstávají na úrovni 2%, ale jak se ukázalo i na příkladu Japonska, negativní krátkodobé vyhlídky dokáží zvrátit očekávání a způsobit propad cen a mezd. A zatímco první možnost je ještě možné vnímat z pohledu spotřebitele pozitivně, propad mezd již rozhodně nikoho nepotěší. Pro země na „jih“ EZ, bojující s nadměrným dluhem, je rovněž deflace či velmi nízká inflace v zemích na „sever“ EZ velmi nevýhodná, neboť pro znovudosažení konkurenceschopnosti by jejich ceny musely růst méně.

Martin Wolf na závěr svého komentáře navrhuje několik opatření pro boj s deflací a podpoření domácí poptávky. Jde jednak o zavedení symetrického inflačního cíle, nákup vládních dluhopisů a aplikaci kvantitativního uvolňování. Stejně tak je nutné zlepšit podmínky pro poskytování úvěrů pro malé a střední podniky a dokonce zvážit negativní sazby na vklady. To jsou přinejmenším velmi kontroverzní návrhy, minimálně z pohledu některých členů EZ. Nicméně je otázkou, jaké jsou další možnosti?

PETR VYSTROPOV

RECENZE

Beautiful Trouble – jak se stát aktivistou!

Když se řekne aktivista, co se vám vybaví? Někomu možná ekolog, který se připoutává k věži Temelína, někomu možná Pussy Riot. Ale už nežijeme před deseti lety a aktivismus zdaleka není chápaný jako něco výstředního. Naopak, aktivisté jsou mladí lidé, kteří bojují proti korupci, za svobodu slova, pracují pro neziskové organizace, věnují se řešení sociálních problémů a jinak prosazují veřejný zájem. Jak se tomu ale postavit? Jak zorganizovat demonstraci, vést organizační schůzku nebo vyrobit kvalitní PR materiály? Návod nabízí příručka aktivismu Beautiful Trouble, kterou si můžete snadno najít pomocí Googlu.

Jak pukaly ledy

Tajná konspirační schůzka odbojářů nebo utajené nemocnice gestapa, podzemní továrny a barikády za pražského povstání. To vše jsou místa, na která vás zavede kniha Průvodce protektorátní Prahou Jiřího Padevěta. Vzpomínky na doby nacistické okupace přinášejí jak hrdinské, tak i kolaborantské příběhy a ukazují, jak se měnil charakter města a jeho obyvatel během těchto těžkých let. Ovšem i pokud vás klasické průvodce historickými městy nudí, této knihy se neobávejte. Je vlastně sérií příběhů z protektorátní Prahy tak umně poskládaných k sobě, že budete napjatí od počátku až do konce knihy.

Točí o ní... práce

Pokud jste fanoušky filmů a dokumentů, určitě jste napjatě čekali na letošní ročník festivalu Jeden svět. Letos se tento festival věnuje tématice práce. Ačkoliv u nás se může zdát, že jde o téma řešené celkem korektně v rámci parlamentní demokracie, ne všude tomu tak je. Například film Horníci pod palbou (Miners Shot Down) nemůže nechat nikoho netečného. O tvrdých zásazích proti horníkům z Jihoafrické republiky, protestujícím jen za tak základní věc, jako je právo na práci, budete přemýšlet ještě dlouho. Ovšem letošní ročník Jednoho světa vůbec nabízí řadu zajímavých filmů, které rozhodně stojí za to.

Slovensko si volí další cestu

Neděle je dnem zveřejnění jména nového slovenského prezidenta. Díky přímé volbě o něm rozhodují sami občané. Prezidentské volby jsou tak nyní nejen rozhodnutím o nové hlavě státu našeho bývalého federálního partnera, ale zároveň i jakýmsi referendem o současné slovenské vládě a politickém směru celé země.

Zájem voličů byl však vlažný. V prvním kole dorazilo k volebním urnám pouhých 43% oprávněných voličů, což bylo výrazně pod očekávání. Jedna pětina z nich se přitom o své volbě rozhodovala na poslední chvíli. Na neúčast voličů nejvíce doplatila levice, konkrétně její stěžejní kandidát Robert Fico, který výrazně ztratil oproti průzkumům, které mu slibovaly výsledek vysoko nad 30 procent. Problémem pravice bylo spíše příliš široké spektrum kandidátů, mezi které voliči rozdělili své hlasy.

JEDEN PROTI VŠEM

Radoslav Procházka, nezávislý poslanec a dlouhodobý Ficův kritik, výrazná postava slovenské politiky a zároveň velké překvapení celých prezidentských voleb, zůstal s výsledkem těsně nad 20% obdržенých hlasů těsně před branimi druhého kola. Na čtvrtém místě pak skončil herec Milan Kňažko, který působil v politice aktivně naposledy v devadesátých letech. Oba tito kandidáti záhy po vyhlášení výsledků prvního kola deklarovali svou podporu pravicovému kandidátovi Andreji Kiskovi, který postoupil do druhého kola se ziskem 24% hlasů. To je o pouhý čtyři procenta méně, než získal hlavní favorit voleb, současný předseda vlády Robert Fico. Ficova strana SMER získala v posledních parlamentních volbách v roce 2012 téměř 45% hlasů a tak i pohodlnou nadpoloviční většinu. Ovšem přestože Fico nabídl několika stranám možnost podílet se na vládě, nenašla se strana, která by byla ochotna utvořit se SMER koalici a vznikla jednobarevná vláda. Fico je totiž dlouhodobě kontroverzní postavou slovenské politiky. Je obestřen řadou skandálů a obvinění a jeho styl politického boje není vždy zcela korektní. Na sklonku osmdesátých let byl členem komunistické strany a až do konce devadesátých let působil v její nástupnické Straně demokratické levice. V roce 1999 pak založil právě stranu SMER – sociálna demokracia, která je celá pod jeho vedením.

VÍTEŽ BERE VŠE?

Oproti tomu Andrej Kiska je naprostým politickým nováčkem. Podnikatel, který zbohatl na prodeji splátkových společností, a zakladatel nejznámější slovenské charity Dobrý Anjel vsadil na rétoriku proti současné politické reprezentaci a svou politikou nezkušenost prezentuje jako výhodu čistých rukou. Je skutečností, že po pádu vlády premiérky Ivety Radičové převládá

mezi středopravými voliči nechuť k dosavadním stranám. Kiska, který přichází z prostředí mimo politickou scénu, tak může argumentovat svou dosavadní neúčastí na moci. V televizních prezidentských debatách byl ovšem kladněji hodnocen zkušený řečník Fico. Jeho ne vždy férové výpady vůči Kiskovi pomyslně vyvrcholily obviněním z lichvářství, za které na něj Kiska podal trestní oznámení. Ficovi oponenti naopak upozorňují, že v případě jeho vítězství by došlo ke kumulaci veškeré politické moci v jedné ruce. Fico je nejen premiérem, ale i předsedou parlamentu. Nemohl by sice zastávat post premiéra a prezidenta najednou, fakticky ovšem ovládá celou stranu SMER. S jeho odstoupením z funkce premiéra by padla vláda, díky nadpoloviční většině by ovšem záhy SMER dokázal sestavit jinou, která by velmi pravděpodobně byla pod Ficovou nepřímou kontrolou.

KDO DRŽÍ KARTY

Otázkou však zůstává, proč vůbec Robert Fico touží po funkci prezidenta. Slovenská hlava státu má, stejně jako ta česká, minimum pravomocí a je funkcí spíše reprezentativní. Dosavadní post premiéra poskytuje Ficovi mnohem větší reálnou moc. Podle Kisky je příčina prostá, a sice že právě kvůli velké moci, kterou mu jeho nekoaliční vláda dává, je vidět jeho neschopnost splnit předvolební sliby. Úřad s minimálními pravomocemi by tak pro něj byl úlevou. Ostatně sám Fico připouští, že prezidentská volba je do jisté míry referendem o jeho současné vládě, kterou on reprezentuje. Nechal se dokonce slyšet, že v případě neúspěchu odejde z politiky, což by mohlo mobilizovat jeho voliče. Slovenská politika je v každém případě ve velké míře založená na emocích a osobnostech. Hlavními kartami politického boje jsou kromě otázek náboženské víry a maďarské menšiny právě příběhy jednotlivých kandidátů. A Robert Fico, který rozděljuje slovenskou společnost podobně jako Miloš Zeman tu českou, má tak ve své ruce nejen spoustu es, ale i mnoho černých Petřů.

ANEŽKA MAJDÁKOVÁ

ZAŘÍDÍM SI TO PO SVÉM

WWW.G2.CZ
800 521 521

STUDUJEŠ VYSOKOU? ÚVĚR GAUDEAMUS TI POSKYTNE AŽ 600 000 Kč!

MOŽNOST ODKLADU SPLÁTEK AŽ NA DOBU PO STUDIU.

G2
OD KOMERČNÍ BANKY

Rada bezpečnosti – UNSC

Sotva odezvěly slavnostní projevy pronesené na zahájení konference, začíná první perný den vyplněný jednáním o bezpečnostních otázkách dnešního světa. Překvapivě konsenzuálně prošlo do poslední chvíle neznámé pořadí témat agendy. Delegáti se tak plánují utkat nejprve se současnou krymskou otázkou, následně s krizí v Demokratické republice Kongo a budoucností území Západní Sahary. Ačkoliv měli někteří delegáti poněkud odlišné představy, většina se nakonec rozhodla odložit své partikulární zájmy a věnovat se těm skutečně nejpálčivějším současným problémům.

ŘEŠÍME KRYM

Prvním projednávaným bodem a také tématem sobotního jednání se tak stal současný střet Ruska a Ukrajiny nejen nad Krymskou oblastí, ale i nad východními částmi Ukrajiny. Po úvodním představení stanovisek se poměrně záhy ukázalo, že většina přítomných států podporuje více či méně ukrajinské stanovisko. Na opačné straně spektra se pak nacházela hlavně Ruská federace a Čínská lidová republika. Napjatou atmosféru pak ještě více rozdmýchalo přizvání

archiv

zástupkyně Ukrajiny, která byla podrobena křížovému výsledku všech členů Rady bezpečnosti a vnesla do celé situace o poznání bližší a emotivnější pohled. Nutno podotknout, že v dopolední části se do diskuze zapojovali naprosto všichni členové Rady a diskuze neustávala ani na okamžik. Mezi tahouny jednání ovšem patřili zejména velvyslanci USA, Jižní Koreje, Velké Británie, Austrálie a Ruské federace.

Odpolední části poté dominovalo jednání nad rezolucí, jež přednesl velvyslanec Spojených států amerických. Množství pozmě-

ňovacích návrhů, jež byly vzápětí podány, pak situaci ovšem posunulo. Mezi aktivní v této disciplíně patřili zejména velvyslankyně a velvyslanci Ruské federace, Čínské lidové republiky, Austrálie, Spojeného království a Spojených států, kteří pozměňovací návrhy podávali či se aktivně zapojovali do diskuze o jejich finální podobě. První jednací den tak přinesl množství impulzů a spoustu energie. Nezbyvá než očekávat, že podobně kvalitní budou i dny následující.

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

archiv

Tak jsme začali. Sobota byla velmi zajímavá a kromě sluníčka za okny nás vlastně nic netrápilo. Po ránu byla znát lehká únava a možná také trochu nervozita. Za chvilku už ale nebylo nic takového vidět a jednalo se tvrdě, urputně a bezostyšně. Co nás snad těší nejvíce je to, že se nezapojovalo jen pár delegátů, ale přestřelky argumentů ohledně vzdělávání se zúčastnili prakticky všichni a jen velmi málo hlasů v tomto sále neoznalo.

Vezměme to hezky popořádku. Ihned na začátku se chopil iniciativy delegát Brazílie a především díky němu jsme v

pouhých patnácti minutách přijali návrh znění bodů agendy. Když jsme už věděli, o čem mluvit, pustili jsme se do projednávání prvního bodu, kterýmžto byl přístup ke vzdělání. Toto téma otevřela jako první delegátka Filipín, která zůstala velmi aktivní i po celý zbytek dne. Brzy se přešlo do podrobné diskuze, kde jsme se dozvěděli spousty informací o mnoha projektech, ale co je hlavní, byl předložen návrh rezoluce, na kterém poté nezbyla nitka suchá, a prakticky celý zbytek dne jsme strávili projednáváním jednotlivých pozměňovacích návrhů.

Zdůraznit bychom měli především pár chvil, které jsme včera spolu prožili. Předně bych rád poukázal na projev delegátky KLCDR, která připomněla italského fyzika, matematika a astronoma Galileia Galilei, když nadhodila myšlenku, že nejednáme, ale jen se točíme. Tato poznámka vyvolala vášnivé reakce, a jelikož většina států byla toho názoru, že se ve skutečnosti netočíme, došlo se k závěru, že jediným, kdo se točí, je delegátka KLCDR. Diskuze pak pokračovala dále v čím dál tím větším tempu, až předsednictvo přestávalo stíhat zapisovat jednotlivé pozměňovací návrhy.

Na závěr to nejdůležitější, pochvaly! Předně musíme pochválit delegáta Brazílie, který byl jak iniciátorem přijetí znění bodů agendy, tak i předkladatelem úspěšné rezoluce na téma přístupu ke vzdělání. Dalšími, kteří si zaslouží bonbón za svůj entuziasmus a vyjednávací schopnosti, jsou delegáti Filipín, USA, Jihoafrické republiky a Egypta. Jako znalci pravopisu se vyznamenaly především delegátky Francie a Švýcarska. Budu snad hovořit za všechny, když vyslovím přání, aby dnešní jednání bylo alespoň tak báječné, jako to včerejší.

TOMÁŠ OPAT

Rada pro lidská práva – HRC

Máme za sebou první jednací den, který byl rozmanitý a zábavný. Hned po poledni se totiž delegátům podařilo schválit svůj první dokument zakončující jejich setkání s mechanismem univerzální periodické revize a dokonce stihli předložit i svoji první rezoluci.

PRVNÍ DOKUMENT

Již krátce po zahájení jednacího dne nás navštívila vzácná delegace zástupců revizovaného státu Srí Lanka, která se ocitla pod palbou zvědavých dotazů všech delegátů. Zajímavá byla především přestřelka mezi jedním ze zástupců a delegátkou USA, kteří na sobě nenechali nit suchou. Záludné otázky pokládali také delegáti z ostatních států, je proto na místě všechny pochválit za připravenost.

Po odchodu delegace jsme se ponořili do přípravy dokumentu. Na předsednickém stolku se ocitlo hned 17 pozměňovacích návrhů. Za skvěle odvedenou práci lze pochválit delegáty Srbska, Slovenska, Číny či Jihoafrické republiky. Avšak ani slečny delegátky nezůstaly pozadu - za zmínku stojí cenné připomínky delegátek Francie, Izraele, Spojeného království a Íránu.

PRVNÍ BOD AGENDY

Po ukončení univerzální periodické revize jsme se plynule přesunuli k již avizovanému bodu agendy - mimosoudním popravám. Kromě výše zmíněných se aktivně zapojily o ostatní státy a atmosféra chvílemi opravdu houstla. Zejména když se delegátka USA snažila obhajovat cílené zabíjení. Ihned po přechodu do podrobné diskuse byl delegátkou Izraele předložen dokument, který dal jednání konkrétnější rozměr. Odezva na sebe nenechala dlouho čekat a debata na půdě HRC opět ukazovala, s jakou vervou se delegáti pustili do

práce. Vzhledem k tomu, že jednání trvalo do pozdních odpoledních hodin, nebylo možné v době uzávěrky tohoto čísla předpovědět, zda se dokument podaří ihned i schválit.

V neděli nás čekají opět naše body agendy, maraton jednání, spousta pozměňovacích návrhů a snad i schválených dokumentů. Doufáme, že nasazení, s jakým někteří delegáti vstoupili do jednacích dní, vydrží a snad se k nim přidají i ostatní, kteří se zatím moc neprojevíli.

IVETA ZETCHOVÁ

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Jako slunce v sobotu ráno vívalo Prahu, tak předsednictvo přivítalo delegáty na prvním jednacím dni. Připravený panel vypadal na první pohled nevinně, avšak v dalších hodinách přichystal mnohým velmi horké a nepříjemné chvíle.

GRILOVÁNÍ V UNESCO

Tato unikátní forma jednání, kterou zažívají delegáti jen v UNESCO, byla na pořadu dne hned od začátku. Ve čtyřech až sedmi členných skupinách delegáti obhajují důvody zapsání přírodních, kulturních či smíšených památek na Seznam světového dědictví UNESCO. Skupina usazená na panelu se vždy ocitá pod palbou otázek

celého pléna, které míří do slabých míst nominačních dokumentů či útočí na památku samotnou. V souladu s heslem „nepřátel se nebojme a na množství nehleďme“ se všichni odvážně pustili do nerovného boje. A útočné projevy se od výborně připravených obhájců odrážely často stejně snadno jako dřevěné šipy od kamenné zdi.

Zasvěcená diskuze probíhala ve velké tematické šíři od tatranských endemitů přes příčiny genocidy ve Rwandě až po trvanlivost cest Inků v Andách. Po rozespalém začátku se do víru argumentačních sporů dostala naprostá většina přítomných delegátů. Zvláště štiplavé otázky poklá-

daly delegátky Jižní Koreje a Pákistánu. Výbornou přípravu prokázali svými vědomostmi především delegáti Kazachstánu, Číny a zapomenout nesmíme ani na výborné delegátky Guatemaly a Slovenska.

KTERÁ PAMÁTKA BUDE NA SEZNAMU?

Neformální jednání se naplno rozjela hned po ukončení posledního „grilování“ na panelu. Padaly nezodpovězené otázky, vzduchem létaly argumenty a každý se všemi možnými povolenými způsoby snažil získat přízeň a zejména hlasy svých kolegů. Nakonec zvítězila skupina tvořená ze zástupců Filipín, Indie, Jižní Koreje, Kazachstánu, Japonska a Malajsie a díky jejich úsilí byl zapsán na Seznam světového dědictví Pražského studentského summitu ostrov Okinoshima a památky v okolí města Okinoshima.

Následně jsme se věnovali v pořadí prvnímu bodu agendy - přístupu k poznání. Výměna stanovisek inspirovala mnohé a dnes se dostaneme k diskusi o vytvořených dokumentech. Hodně štěstí při prozazování zájmů vašeho státu!

JAN ŠOTOLA

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Když včera ráno zazněla věta: „Tímto tedy zahajují jednání a pořadník řečníků je zatím prázdný.“, nastalo hrobové ticho. Némý duel mezi rozpačitými úsměvy delegátů a povzbudivými pohledy předsednictva nebral konce. Naštěstí ve chvíli, kdy už to začínalo zavánět fiaskem, se delegátka Íránu rozhodla prolomit ledy a vystoupit se svým projevem. Po tomto lehce nejistém začátku už ale vše

(k velké úlevě předsednictva) probíhalo naprosto standardně.

OSTRÉ JEDNÁNÍ O ZNEČIŠTĚNÍ VODY

Po úvodních projevech v obecné diskuzi delegáti jednohlasně odsouhlasili přechod do diskuze podrobné a hned se pustili do prvního bodu agendy – znečištění vody. Skoro celé dopoledne zaměstnávala de-

legáty těžba břidlicového plynu a její dopad na čistotu vody. Padala silná slova z úst zástupců afrických států, světových velmocí i poradních výborů. Během této plamenné diskuze se na stůl předsednictva dostaly hned dva návrhy dokumentů. Z obavy, že se celý den bude UNEP zabývat pouze břidlicovým plynem, se proto stala vyhlídka na velmi zajímavé a konstruktivní jednání.

NA DOBRÉ CESTĚ

V odpolední části jednání dne se stůl předsednictva proměnil v byrokratické hnízdo plné papírů s různými návrhy. Předsednictvo chvílemi připomínalo pracovníky výrobní linky. Závěrečný dokument pomalu začínal získávat jasnější obrysy. Velmi iniciativní v této fázi byly státy Afriky, Jižní Ameriky a Evropy. Ačkoliv ve chvíli uzávěrky tohoto čísla se delegáti stále zaobírali předloženými pozměňovacími návrhy a nic nebylo definitivní, myslím, že s klidným srdcem můžeme říct, že se v Programu OSN pro životní prostředí rýsuje vcelku perspektivní rezoluce.

NICOLE PRINCLOVÁ

Světová obchodní organizace – WTO

Pro ministry WTO se zahajovací část konference neuzavřela koncem slavnostního zahájení. Sobotního rána jsme se sešli na půdě Ministerstva průmyslu a obchodu, kde měli ministři možnost přednést své zahajovací projevy za účasti našeho dlouholetého podporovatele Františka Peera, zástupce ředitele odboru společné obchodní politiky a mezinárodních organizací. Této unikátní příležitosti využili mnozí. Svým ministerským kolegům tak představili postoj zastupovaného státu k bodům agendy a pořadí, v němž budou projednávány. Někteří připo-

jili přání úspěšného jednání či jiná obecnější poselství. Mezi vystoupeními vynikly, a byly následně předsednictvem oceněny, projevy ministrů Spojených států, Japonska a Indonésie. Ve své závěrečné řeči se pak pan Peer podělil s ministry o své zkušenosti a postřehy z praxe WTO týkající se bodů agendy.

AGENDA SCHVÁLENA

Ministři snad dokázali smysluplně využít i několikaminutovou cestu metrem do Kongresového centra a již při zahájení jednání předložili návrh pořadí bodů agendy. Dis-

kuse o něm se sice protáhla, ovšem kuloární jednání ji pomohlo dotáhnout k prvnímu skutečnému konsenzu letošní konference.

JEDNÁME O NAMA

Konsenzuální atmosféra se však při jednání o prvním bodu agendy, přístupu na trh se nezemědělskými výrobky (NAMA), rychle rozplynula. V podrobné diskuzi k tomuto bodu agendy se rychle vyprofilovaly dvě silné vyjednávací skupiny, zformované již na druhém přípravném setkání. Rozprava se vedla zejména o velmi technických aspektech tzv. švýcarského vzorce, jež by měl určovat výšku snížených dovozních celních sazeb na nezemědělské výrobky a jehož parametry by měly zohledňovat míru rozvoje jednotlivých zemí. Na straně švýcarského vzorce se vzácně sjednotili tak rozdílní hráči jako Čína a Evropská unie, proti nim stál Brazílií navržený tzv. pražský vzorec. Doufáme, že se ministři nezastaví u této ožehavé debaty, ale posunou se i k vyjednávání o hodnotách jednotlivých koeficientů a posléze k dalším bodům agendy. Bez projednání všech bodů totiž nemohou schválit závěrečný dokument - Ministerskou deklaraci.

JAKUB KOPŘIVA

Model NATO

The ambassadors to the North Atlantic Council went through their first diplomatic exercise today, starting the day working on adoption of the agenda. Delegates dealt with this issue in a fast manner, whilst they fitted the whole negotiation into just ten minutes, only moving the points up and down. And then the real debate could finally start.

NEGOTIATIONS IN PROCESS

The NAC deemed the Crimean crisis to be the most pressing issue and therefore to be dealt with at the very beginning. The discussion took hours and was concluded by draft of joint statement proposed by the ambassador of the USA, supported by the Kingdoms of Great Britain and the Netherlands. The biggest dispute that took place regarding this point was the question, whether it is needed to send an army to safeguard the borders of Ukraine for preventive reasons. In this point, Luxembourg was very well represented by its delegate, whereas the honourable ambassador proved the main principle of the whole Alliance – there simply no small

archiv

states and every voice is to be heard and taken into consideration. All the states in spite of the size of their territory, army or number of citizens should feel hereby encouraged to participate. We deeply appreciate the activity and involvement of the Baltic states that proposed the solution of joint training. It is also important to mention the ambassadors of the Spain, Norway, Czech republic and Albania and, once again, the Netherlands, UK and USA. The joint effort of all the states resulted in adoption of the aforementioned joint statement.

TWO MORE DAYS

But the job is not done yet. Regardless to the fact that the clock went literally an hour backwards this morning, the ambassador must keep going in representing their countries. The ambassadors will continue today with the negotiations over the issue of Post 2014 strategy in Afghanistan, whereas there is a rough draft of another joint statement on the table. The debate will hopefully continue to be constructive both when the NAC is in session as well as during the backstage negotiations.

BARBORA OBRAČAJOVÁ

Model EU

Při pátečním zahájení závěrečné konference XIX. ročníku Pražského studentského summitu byli účastníci Modelu EU opravdu hodně vidět. Jednak kvantitou (projev přednášela více než polovina z nich), ale především pak kvalitou. Unijní statistici propočítali, že průměrné bodové hodnocení jejich projevů se pohybovalo kolem 3,75 hvězdiček, což považujeme za přímo vynikající! Na delegátech bylo znát, že si projev mohli hned dvakrát v průběhu přípravných setkání vyzkoušet.

DO VÍRU JEDNÁNÍ

Již od sobotní deváté hodiny ranní se v Modelu EU velmi pilně jednalo. Delegáti se vrhli na projednávání prvního bodu agendy – revize směrnice o jaderné bezpečnosti. Bod byl sice lehce předjednan již na prvním přípravném setkání, ale vzhledem k tehdejší nízké účasti se na konferenci začínalo opět od nuly. Ještě před obědem se delegátům podařilo přejít z obecné do konkrétní rozpravy a krátce po odpolední přestávce na kávu byla revize směrnice přijata s pěti pozměňovacími návrhy.

HLASOVÁNÍ NEBO KONSENSUS?

V Radě EU se sice formálně hlasuje a složité

archiv

se počítají kvalifikované většiny (k přijetí návrhu je třeba alespoň 15 z 28 států a současně alespoň 260 z 352 hlasů), nicméně ve skutečnosti je politicky stěžejně přijatelné, aby některá ze členských zemí hlasovala proti. Proto se v reálné Radě s budoucí průchodností návrhu většinou počítá v průběhu jednání a pokud je zřejmé, že by návrh neprošel nebo prošel jen těsně, je stažen k přepracování.

K našemu nadšení (a pod naším jemným patronátem) se tato praxe potvrdila také při simulovaném jednání v Modelu EU. Zprvu si silná pětice Visegrádské čtyřky a Spojeného království chtěla vyjednat výjimku, ale nako-

nec se po složitých vyjednáváních došlo ke kompromisu a směrnice byla upravena tak, aby žádný trvalý opt-out nebyl nutný.

Konečně bychom rádi pochválili všechny delegáty za skvělé jednání, jmenovitě bychom chtěli „vypíchnout“ zástupce Německa, Maďarska, Švédska, Polska, České republiky, Bulharska, Spojeného království či Dánska.

Pokračujeme druhým bodem agendy, kterým je společná bezpečnostní a obranná politika EU.

KRISTIÁN LÉKO

Ze života sekretariátníka: Libor Jordán

Zajistit průběh Pražského studentského summitu po vzdělávací, organizační i technické stránce je mamutí úkol, kterému čelí bezmála 60 vysokoškoláků. Podívejme se v následujícím monologu na cestu Summitem jednoho z organizátorů, který stojí poslední tři roky v pozadí propagace projektu mimo jiné na sociálních sítích: Libora Jordána. Z Liborova příběhu je jasné, že přihlášení do sekretariátu pro něj bylo důležitým životním krokem vpřed.

BÝT STŘEDOŠKOLÁKEM NESTAČÍ

„Studoval jsem na střední škole rok ve Spojených státech, kde je koncepce mimoškolních aktivit na mnohem vyšší úrovni než u nás v Čechách. To mě nabudilo k tomu, abych něco podobného hledal i v České republice. Že jsem narazil zrovna na Summit, byla velká náhoda. Upozornila nás na něj učitelka matematiky. Zjistil jsem si o projektu víc, přihlásil se a stal se zástupcem Ukrajiny. Poté, co jsem si odkroutil dva roky jako delegát, chtěl jsem zjistit, jak vypadá projekt z druhé strany. Nechtěl jsem ztratit se Summitem krok.“

BÝT VYSOKOŠKOLÁKEM NESTAČÍ

„Když jsem se hlásil do sekretariátu, neměl jsem preferenci jít do předsednictva jakéhokoliv orgánu, ale zajímala mě spíše práce v „back office“, která je podle mě velmi důležitá. Můj první rok v sekretariátu byl zároveň pro Summit rokem přelomovým. Začali jsme například používat FOX, který zjednodušil administrativu ranních registrací a umožnil nám vytvářet užitečnou statistiku. Objevila se také řada nových funkcí. Dostal jsem tedy na starost správu informačního systému FOX.“

V průběhu svého prvního ročníku jsem si zlepšil své administrativní dovednosti a time management. Naučil jsem se jednat s lidmi a řešit každodenní problémy delegátů. Druhým rokem v sekretariátu mi byla nabídnuta pozice koordinátora pro vnější vztahy. Měl jsem tedy na starost veškerou vnější komunikaci projektu: propagaci, webové stránky, sociální stránky, vztahy s médii a mediálními partnery. Naučil jsem se vnímat sociální média a jejich význam a fungování. Tato práce mi krásně kolidovala s mým studiem oboru marketingová komunikace a PR na FSV UK.“

Zjistil jsem, že ve vyšších pozicích má nejednou člověk velký prostor na realizaci vlastních nápadů, může je lépe prosadit. Začali jsme tedy oživovat profily na sítích Facebook a Twitter, přichystali jsme letní summitův soutěž. Taky tu byly schůzky v Lidových novinách nebo v Microsoftu, které mi přinesly ohromně cenné zkušenosti. Byl jsem hozen jako batole do vody a musel jsem se naučit plavat. Tohle vše mě naučilo, jak zvládat stres, krizové situace a nával práce.

Nejvíce se mi hodiny strávené prací na Summitu vrátily nedávno, když jsem šel na pohovor do Plzeňského Prazdroje. Polovinu pracovních úkonů, které po mně u pohovoru požadovali, jsem měl vyzkoušené ze Summitu. Byl jsem si jistý, že všechno zvládnou, že v tom mám praxi. Nakonec mě vybrali, protože jsem měl zkušenosti z obou stran: z veřejného i soukromého sektoru.

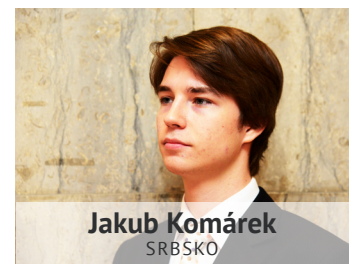
Nemyslím si, že zásadní předpoklad pro to být dobrým sekretariátníkem je být předtím delegátem, který má nejlepší projev na zahájení, největší počet příspěvků do diskuze, největší počet podaných pozměňovacích návrhů. Důležité je mít vztah k projektu a chuť se něco naučit. Není to jen o tom, že člověk udělá nějakou práci, která je mu zadána. Nejvýznamnější přínos ve výsledku má to, co se člověk chce sám z vlastní iniciativy naučit – Summit mu k tomu poskytne prostor. Summit pro mě rozhodně není jen zápis do CV.“

ZPRACOVALA
MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

DELEGÁTSKÝ DUEL

Jak se stavíte k současné situaci na Krymu a faktu, že ji Ruská federace srovnává s Kosovem?

V posledních týdnech jsme svědky řečnického běsnění s Ruskou federací na jedné straně a téměř celým zbytkem světa na straně druhé. Jde o to, zda je připojení Krymu legitimní či nikoliv. Co je ale podle argentinské vlády daleko více závažnější, je dvojí standard v politice mnohých západních států. Argentina získává stále větší dojem, že uznání jakéhokoliv práva obyvatel na sebeurčení závisí pouze na mocenských ambicích některých vlád západních mocností. Jako důkaz lze uvést vytržení Kosova z Republiky Srbsko iniciované právě těmito státy. Rovněž je zcela nepochopitelné, nakolik se liší postoj kupříkladu britské vlády k otázce Krymu a například Malvínských ostrovů. V čem je tedy Krym „problémový“? Představitelé NATO se zřejmě nedokážou smířit s koncem rozšiřování aliance dále na východ.

Srbsko bylo vždy zastáncem respektování teritoriální integrity všech států. Současná krize na Krymu je pro nás zvláště citlivá, neboť obě zúčastněné země jsou Srbsku blízkými spojenci – uznávají Srbsko v jeho právoplatných hranicích. Konkrétní stanovisko k situaci na Ukrajině vydá až nová vláda vzešlá z nedávných voleb, Srbsko však věří v čistě diplomatické řešení. Již nyní je ale jasné, že uznáním jednostranně vyhlášené nezávislosti Kosova řadou zemí, z nichž nyní mnohé volají po nezodpovědném uvalení sankcí na Rusko, byl vytvořen nebezpečný precedens – bylo-li mezinárodní právo tak bezostyšně porušeno jednou, nelze se divit, že kdykoliv v budoucnu může dojít k podobné situaci. A nic na tom nemění, zda s kroky Moskvy souhlasíme, či nikoliv.

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

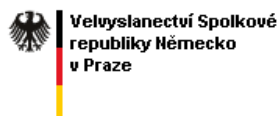
Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz